

de har så lidt at leve for, og at de bliver pisket rundt fra Herodes til Pilatus for at blive raske hurtigere, end deres sygdom tillader det?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er glad for at høre, at fru Elisabeth Geday siger, at de her 14 forslag er glimrende. Det, jeg fornemmer, er, at debatten er helt fastlåst fra tiden før, Det Konservative Folkeparti fik fremprovokeret et tværministerielt arbejde mellem Beskæftigelsesministeriet og Socialministeriet om de her 14 glimrende forslag.

Den er fastlåst i, at det dengang kun var konthjælpsloftet i generelle vendinger og konthjælpsloftet som sådan, man tordnede imod. Man har fuldstændig lukket øjnene for, at de her 14 forslag faktisk kan være løsningen. Alle, der er kommet i foretræde, har jo også tordnet imod det, der var sat til debat dengang, nemlig konthjælpsloftet som sådan.

Da var det, at vi Konservative på et meget tidligt tidspunkt sagde, at vi åbent og ærligt må konstatere, at der er visse hjørner, hvor det her konthjælpsloft virker uhensigtsmæssigt. Så er der med fru Elisabeth Gedays egne ord kommet 14 glimrende forslag. Det er, som om vi i debatten i dag kun skal skrue tiden tilbage til, at det bare handler om penge, penge og penge, fordi De Radikale ikke havde fantasi til at forestille sig, at det kunne handle om andet, nemlig de 14 forslag.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg synes, at hr. Jakob Axel Nielsen er rigtig god til at snakke udenom.

Jeg vil så bare gøre hr. Jakob Axel Nielsen opmærksom på, at man inden for lovens rammer rent faktisk godt kan give tillæg til denne afgrænsede gruppe unge. Man har jo en bemyndigelsesbestemmelse, som nu er meget snævert afgrænset til psykisk udviklingshæmmede, så de kan få et tillæg, hvis de har svært ved at komme på arbejdsmarkedet. Man kan simpelt hen bare udvide den bemyndigelse til også at omfatte denne gruppe, uden at det skal omkring Folkettinget. Det kan sagtens lade sig gøre inden for det, statsministeren har sagt, så det skal hr. Jakob Axel Nielsen slet ikke have problemer med.

Men er det ikke korrekt, at hver gang vi har diskuteret det, har det været diskussionen om, hvor meget støtte den enkelte skal have? Kan man ikke klare sig, hvis man da for søren bare

kan få en ordentlig, sund mad; hvis det er sådan, at man for søren da har råd til at tage bussen? Det har da været de problemer, vi har fået beskrevet.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det er da korrekt, at det er den dialog, fru Anne Bastrup har skabt, hvor man gør det til debatten om det sunde måltid, og at det dermed udelukkende – og med streg under udelukkende – er en debat om den økonomiske ramme for den her ydelse, der gives.

Nu siger fru Anne Bastrup, at der inden for den eksisterende lovgivning er mulighed for at give nogle tillæg. Jamen altså, hvis den eksisterende lovgivning er sådan, kan jeg da kun opfordre kommunerne til at bruge de 14 handlingspunkter samt den øvrige eksisterende lovgivning, som de finder bedst muligt. Det her handler jo ikke om, som fru Anne Bastrup gjorde rede for over for ministeren, 6 henholdsvis 14 mio. kr., for det er jo småpenge i forhold til, at regeringen rent faktisk anvender 320 mio. kr. på at lave de her initiativer, der er målrettet og designet til de psykisk syge. Det handler jo ikke kun om penge.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg tænker på den bemyndigelse, ministeren har, hvorefter der er lavet en bekendtgørelse, som gør, at de psykisk udviklingshæmmede kan få tillæg, men den bekendtgørelse er udformet så stramt, at den ikke omfatter psykisk syge. Derfor behøver vi ikke lave loven om. Ministeren skal bare lave bekendtgørelsen om. Så man kan godt ordne sagen inden for det, statsministeren har sagt.

Så vil jeg så vende tilbage igen. Det er jo ikke mig, der har opfundet historierne, som den her gruppe af behandlere, pårørende og organisationer i øvrigt er kommet med. De er jo kommet med konkrete enkelte eksempler på, hvor galt det går med de her unge, når de ikke kan få livet til at hænge sammen, fordi de ingen penge har.

KL 20.50

Husker hr. Jakob Axel Nielsen den unge pige, som gik fra hospitalet, fordi hun blev nødt til at tage noget arbejde? Hun havde ikke penge, og hun skyldte så mange penge væk, så tog hun et arbejde, og så røg hun tilbage på den lukkede. Det er de historier, vi ikke skal have!